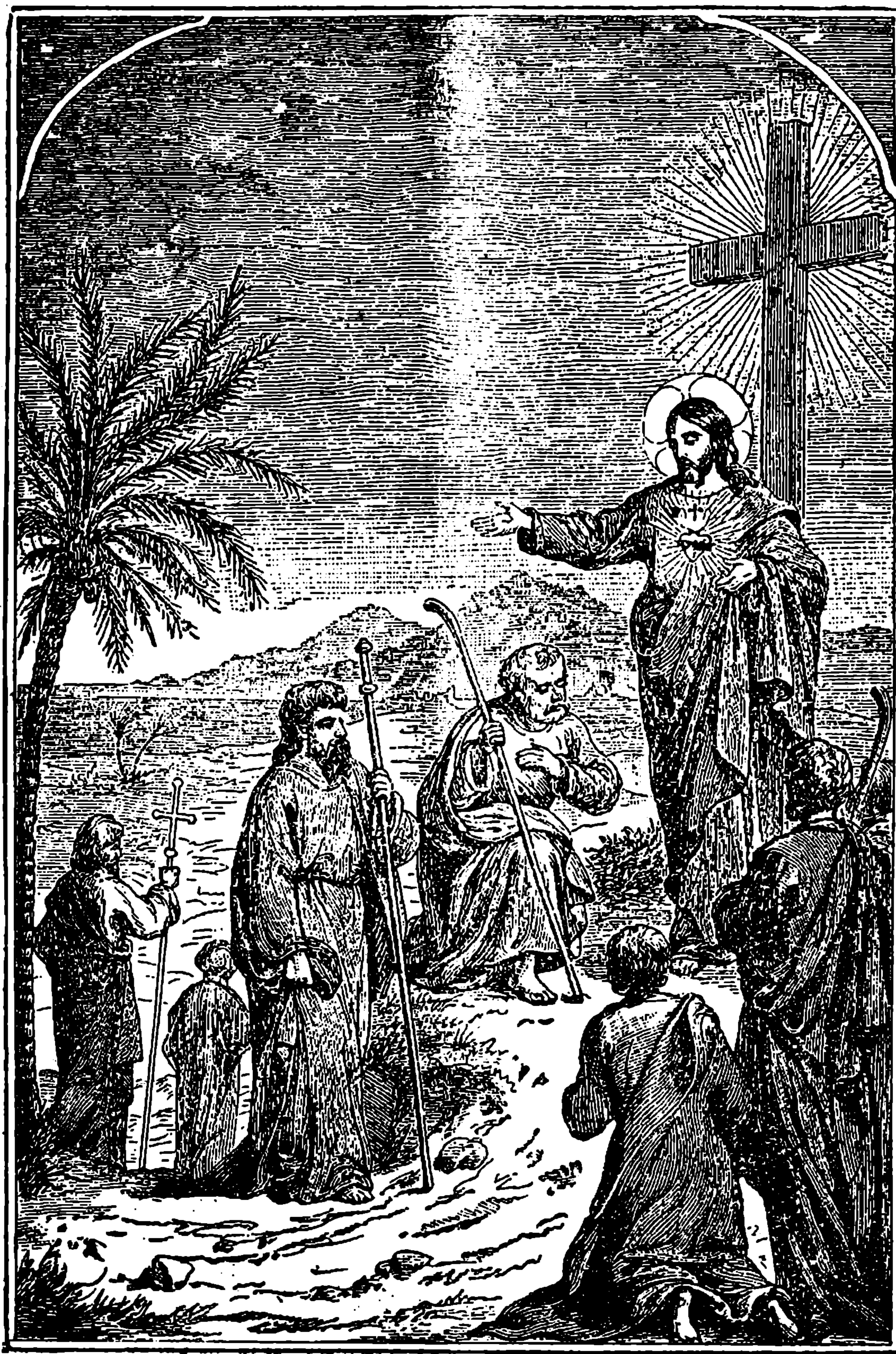

БЛАГОВѢСТНИКЪ

РОЧНИКЪ XIII.

РОКЪ 1933.

ЧИСЛО 9.

СЕПТЕМБЕРЪ

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ ВЪ УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Появився третій томъ Аскет. Бібліотеки.

КАТЕХИЗМ ОБІТІВ

Книжочка сеся необхдна для осбъ посвяченыхъ Богу. Вона дочекалася въ рбжныхъ мовахъ десятки выдань. — Думаємо, що нашимъ монашимъ згromадженямъ вона принесе не менше добра и помочи.

Книжочка має 100 стор. друку. Цѣна 3·50 Кч.
зъ почтою 4. Кч.

Выйшла нова брошурка:

МАЛЫЙ ПѢСЕННИКЪ ЦЕРКОВНЫЙ

(безъ нотъ) сторонъ 64, содержить 11 пѣсень до Найсв. Сердця Іисусового, 3 до Страстей Христовыхъ, 19 до Пресв. Богородицѣ и 3 до Св. Угод. Божихъ.

Цѣна 2 Кч., зъ почтою 2 50. Кч.

Почитателъ Маріѣ купуйте нову книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ той книжочцѣ знайдете прекраснѣ науки, якъ сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ Є є люблять и хотуть Ї вѣрно служити.

Сеся книжочка бôльше нась потрафить научити, якъ великъ товстъ книги. Хто Є є перечитає, певно загрѣє свое серце до любови до Царицѣ неба, а особливо набере христіянського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ почт. 4 Кч.

При замовленю, адресуйте такъ:

Выдавництво ОО. Василіянъ въ Ужгородъ, ул. Раковця 54.

Число 9.

Септемберъ

Річникъ XIII.

БЛАГОВѢСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, адміністрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородъ, Раковція ул. ч. 54.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

Відвѣчат. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рокъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
побѣ дол. — Одно число 1 Кч.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

о. Ю. Станинецъ:

„Слава Ісусу Христу!“

ХТО зъ васъ чuvъ, якъ витаютъ славныхъ, заслуженыхъ и чесныхъ людей? — Хто зъ васъ чuvъ, якъ витаютъ нашого п. президента Масарика, коли прийде до якогось города або села? — Такъ его витаютъ, що коли онъ прийде або на стацію, де має виступити, або автомъ; народъ зъ любови и почести до п. през. зачне кричати: „слава, слава президентови Масарикови“ — и лише потому витаютъ его въ довшихъ промовахъ.

Робиме се зато, бо заслуживъ такъ одъ насъ свою працею для насъ. — И если одень чоловѣкъ заслугує на те, о сколько бôльше заслугує на те Богъ, Ісусъ Христосъ, нашъ Спаситель и Одкупитель, котрый такъ много добра для насъ зробивъ, щобы мы ему не перестаючи восклікали: Слава, Слава, Слава Ісусу Христу!? — Не є одповѣднѣйшихъ слôвъ для насъ христіянъ, котрими бы мы провказали любовь до Ісуса Христа, котрими бы мы провказали, що Онъ є нашимъ царемъ небесnymъ и то любимымъ, що мы поддаємося пôдъ Єго властъ зовсѣмъ, якъ если мы, якъ найчастѣйше будемо говорити: Слава Ісусу Христу!

Люде въ знакъ почести и любови одень до другого звикли цѣлюватися, руки собѣ подавати и кланятися слова-

ми: добрый день, добрый вечеръ, мое поважаня, мое почтение, сервусъ, цѣлую ручки, дай Боже здоровья и т. д. Однакъ не є на свѣтѣ красшого поклона, якъ: Слава Иисусу Христу! Но словами сего поклона отдаю честь не лише своему ближньому, але и тому, хто насть научивъ, що всѣ мы ближнѣ єсмо въ Христѣ. Но говорячи сѣ слова, пригадую и собѣ и другому, що найбôльша почесть належиться Богу, а славлячи Бога отдаю честь и моему ближньому.

Якъ дуже розумно и спасительно поступила наша св. Церковь, якъ правдиво и щиро любляща своего основателя Иисуса Христа, коли приказує своимъ вѣрнымъ, щобы кланялися оденъ другому словами Иисуса Христа: Слава Иисусу Христу.

Каждый зъ насть признає ци такъ, що красшого и одповѣднѣйшого поздоровленя для насть — христіянъ и не може быти, якъ: Слава Иисусу Христу.

Якъ смутно, коли чоловѣкъ зайде въ село, котре постигла схизма, („православіє“) бо першое дѣло, що знищила схизма, то є той прекрасный христіянський поклонъ и мѣсто „Слава Иисусу Христу“ кланяються: Дай Боже, добрый день, дай Боже здоровья и т. д. Першое дѣло агитаторовъ было, де нашли прихильниківъ возвати людей, щобы не кланялися Слава Иисусу Христу, бо то є папѣський звичай, кажуть, а правдивый пра эсл. христіянинъ має кланятися: дай Боже.

О заслѣпленѣ вы ненавистю, та признайте вы самѣ кладучи руки на сердце, що котрѣ слова суть красшѣ и важнѣйшѣ для насть, ци дай Боже здоровья, добрый рано, добрый вечеръ, добрый день, дай Боже добру дорогу, дай Боже щастя, дай Боже гроши, газдовства и все, все, що лише потребує наше нещастное тѣло на семъ свѣтѣ, а лише мы Богу ничъ?! — Все просити одъ Бога, а никаколи ничегого єму не дати. — Та не заслуживъ одъ насть

того Иисусъ Христось, щобы не лише все просили, але щобы мы Єго и благодарили? Та ци не доста намъ давъ, коли нась сотворивъ, всѣми добрами обдаровавъ нась, а на конецъ и себе самого пожертвувавъ для нась на крестъ?! — Та по сему всему ци не заслуживъ Иисусъ, щобы мы вже и благодарили та славили Єго за полученъ добра словами: Слава И. Христу?!

Заслуживъ на то И. Христось. То признають и схизматики, що красше є кланятися: Слава И. Христу, якъ іншимъ звычаємъ: дай Боже. Але та є причина того, що котрѣ одступили одъ вѣры гр. кат. и сталися схизматиками, то намъ докаже слѣдуючий примѣръ, котрый стався зъ мною:

Года 1931-го заходжу до школы учили религію. — Была ще павза и у класъ найшовъ я учительку и учителя, якъ доказовалися зъ батюшкомъ въ дѣлахъ вѣры. — Коли я вступивъ до класы, учитель наразъ обернувся до мене, щобы я помогъ имъ въ диспутѣ. Я согласився дозволивъ батюшкови, щобы онъ дававъ вопросы въ котрихъ не соглашаємсѧ. Але таки всѣ увидѣли, що при кожномъ дѣлѣ батюшка мусѣвъ дати правду менѣ и мусѣвъ признати, що ихъ дѣла, въ котрихъ не соглашаються зъ нами, не мають жадноѣ раціональної основы — въ св. писанію, ани въ исторіѣ Церкви, ани въ книгахъ та ученію св. Отцѣвъ, а мають основу лише въ людськїй гордости, ненависти та непослуху, якъ доказує ясно исторія о Фотієви, Керуларієви, котрѣ зробили роздоръ лише на основѣ сихъ грѣховъ.

На конецъ зазвѣдався я батюшки, яку — причину має, що зачавъ заказотати дѣтямъ та школярямъ кланятися: Слава Иисусу Христу, а щобы кланялися: добрый день? — Бо въ нашомъ селѣ хоть схизма запановала, але всѣ кланяються по старому: Слава Иисусу Христу. Проти чого зачавъ боротися новоназначений батюшка.

Батюшка сказавъ, що зато, бо давно кланялися добрий день, а лише недавно заведено се зъ Галичини и замѣнено на поклонъ: Слава Исусу Христу.

То правда — скававъ я, — але вашъ дѣдо оравъ деревлянымъ плугомъ, а вы чому залишили и купили вже жelѣзный, если давно не такъ було? — Вашъ дѣдо если хотѣвъ ити въ далеку дорогу, то ишовъ на первую стацію до Нѣредьгазы, або ишовъ пѣшкомъ, або товкся на деревляныхъ возахъ скрипячихъ, а вы теперь возитесь машиною, автомъ, бициклами, лѣтакомъ. — Чому вы не вертаєтесь до того, що державъ вашъ дѣдо?

Такъ само є и зъ поклономъ. — Давно кланялися добрий день, а теперь замѣнили на Слава Исусу Христу, бо то мусите признати, що красшъ и хосенїйшъ для нашоѣ душѣ слова съ новѣ „Слава Ис. Христу“, якъ давно, добрий день и если мы старое — хоть и доброє можемо замѣнити новымъ ще лѣпшимъ. То не лише маєме зробити, але повиннѣсьме. — Бо нигде въ св. Писанію не є припису на то, що якъ маємо кланятися. Тому если Церковь могла увести въ звычай кланятися Слава И. Христу мѣсто добрий день, то симъ доказала нову любовь и славу Христу! — Скажѣть ци маю правду ци нѣ? — Батюшка почервонѣвъ, однакъ усмѣхаючися такъ якъ та дѣтина, котру мама зловить на якомсь учинку недобрѣмъ одговорюєся такъувѣчливо, щобы лише поправити хибу, — признався, що правду маю.

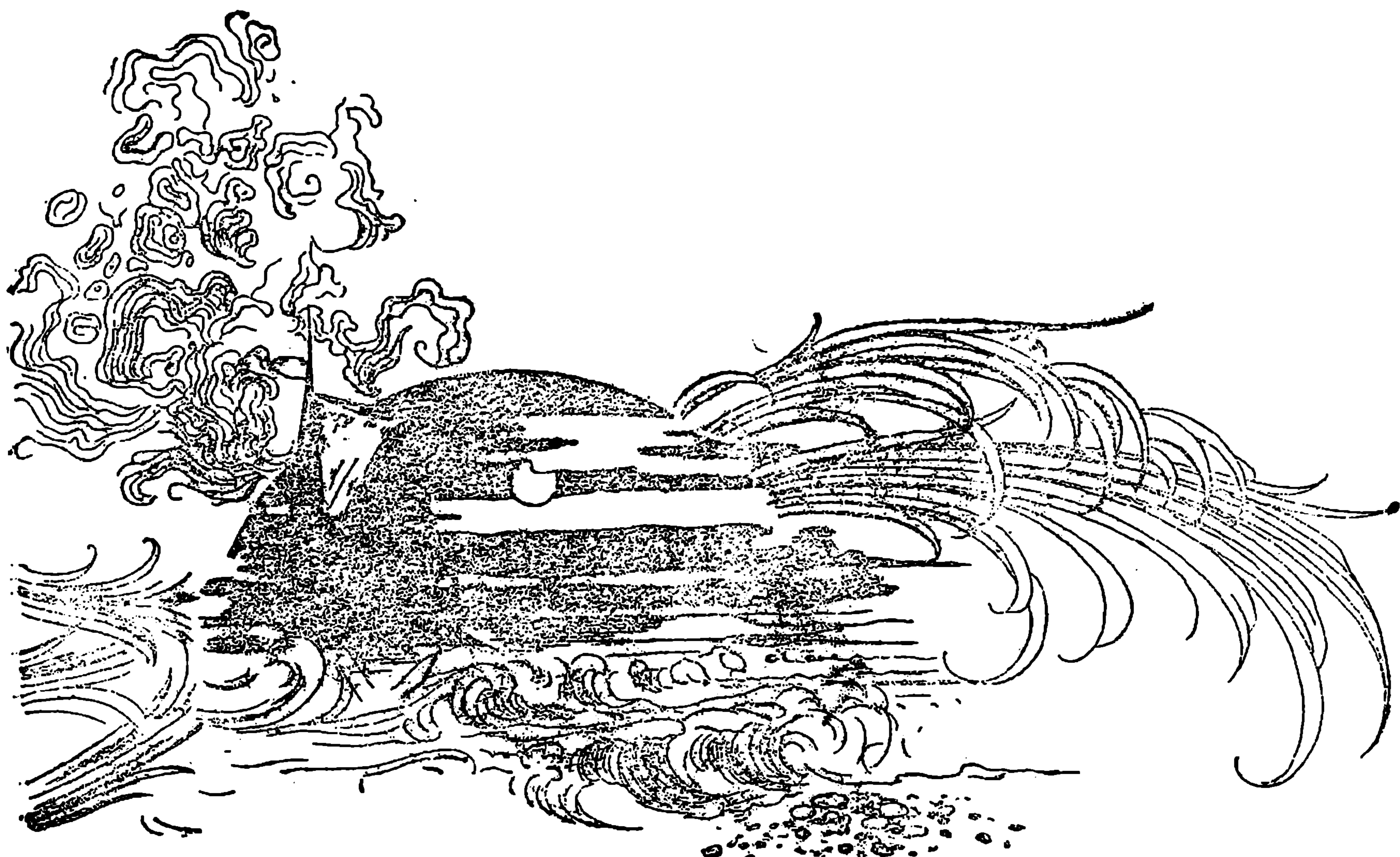
Но если я маю опять правду, тодѣ чому вы се робите, коли самѣ признаєте, що не добре робите и лѣпше є кланятися Слава И. Христу? — Чому идете противъ своєї совѣсти? — зазвѣдавъ я?

Бо намъ сказано щобы мы всему тому противились, що происходит одъ Рима, и хоть бы то було и добре сказавъ батюшка. — Дальше судѣть самъ!

Отъ причина всему. Продати „Сл. И. Христу“ за

интересъ якихись тамъ людей, котрымъ въ серцю кипить ненависть, то мы не дамо! — Тому братя и сестры, котрѣ недалисѧ звести заскѣпѣть собѣ добре въ серце, що маємо гордѣ бути на то, що мы не одступили одъ Церкви правдивоѣ. — Маємо крѣпко постановити, що будеме все, кождому христіянинови кланятися: Слава И. Христу. Ци то буде панъ, ци простый.

Деякѣ ту хибу роблять, що коли зайдуть въ село, де сильно запанovalа схизма, то не хочуться поклонити такъ, бо смѣхуються, або не одповѣдають на Сл. И.Х., слава на вѣки, але дай Боже, щобы симъ демонстровати, що они одступники. — Не треба тымъ творитися. — Оддати Славу Христу и честь ближньому, а если онъ то не прийме, то вже не ваше дѣло. — Радуйтесь, що маєте нагоду терпѣти за Христа, щобы сякъ хоть мало нагородити Єму за Єго терпѣння. А Ты Исусе дай, щобы мы зъ сими словами въ устахъ зачали жити, и могли вмерти достойно повторяючи: *Слава Исусу Христу.*

Дещо за „Червоний Рай“.

Мы вже не разъ чули за „червоний рай“ въ Росіѣ и на Українѣ. Та не зашкодить намъ ще и теперь заглянути до землѣ текучої кровю и слезами. Насъ сердце болить, коли то дознаємсѧ про тѣ страшнѣ кровавѣ пронаслѣдованя христіянъ, а ще бôльше нашихъ братоў по кости и крови въ нещасномъ „Большевицькомъ Раю“. Намъ неразъ приходило пытаня, чому то такъ великий нарôдъ стогне вже тôльки лѣтъ пôд большевицькимъ яромъ. Тажъ всього є тôльки два миліоны безбожниковъ. Се пытаня намъ стане яснимъ, коли лише поглянеме на головнѣ черты большевицького успѣху и ихъ панования.

Всѣ безъ рѣжницѣ поглядôвъ згоджуються на тому, що бувшъ царскѣ влады и самъ царский двôръ вôд давна приготовлявъ дорогу большевицькимъ успѣхамъ. Царська самовлада боялася дати бôльшъ политичнѣ права великимъ народнымъ масамъ, а сама цѣлкомъ нѣчого не старалася за господарский животъ народа. Селяни були пôд тяжкимъ, пригнѣтаючимъ яромъ великихъ земельныхъ властникôвъ. Росія передъ вôйною була надїєю цѣлої Европы, божъ тутъ знаходилися великѣ хлѣбнѣ коморы. Миліоны и миліарды золотыхъ рублôвъ зосереджувалися въ Росії, але комужъ на користь? Чи думаете що се дoстали бѣднѣ селяни до рукъ? Нѣ. Тѣ грошѣ пôшли до жеба кôлька сотъ великимъ панамъ, якѣ знову тѣ грошѣ промарнували по риверахъ и въ европськихъ центрахъ за свôй розкoшныiй животъ.

Не диво отже, що тяжко гнобленый нарôдъ зъ цѣлої душѣ ненавидѣвъ царя и панство, та зъ тugoю очѣкував день, въ котрому ихъ зô своихъ плечей скине та розибє объ землю.

Нарôдъ зъ болѣлою душою чекавъ спасителя. И той нарôдъ ширый, а не освѣченый не знавъ розпoзнавати людей, длятого пôшовъ на манивцѣ. Давъ ся зловити до сътей хитрому Ленинови. Вôнъ зô своїма товаришами обѣцявъ народови рôвноправнôсть, свободу та охорону и свободу для всѣхъ религій, щобы имъ опoсля наче зrѣли яблука упала власть до рукъ. А коли євъ здобули, тодѣ корчовито держали євъ и не боялися вже передъ жаднымъ злочиномъ, який довѣвъ бы ихъ до скрѣплена своеї влады. Отъ такъ то само-держцѣ, коли зачнуть управляти пôсля своїхъ безбожныхъ методъ, тодѣ є вже початокъ великого лиха. Ленинъ и його товаришѣ не стидалися своїхъ злочинôвъ, а явно въ статистикахъ тѣ злочини публіковали. Вони оголосили що до року 1922 убили: 28 єпископôвъ,

1215 священникôвъ 6,000 професорôвъ та учительвъ 9,000 лѣкарôвъ, 4,000 жандарôвъ, 26,000 жовнѣрôвъ, 11,000 поліцянтôвъ, 355,000 інтелигентôвъ, 195,350 урядниковъ, 615,100 селянъ та богато іншихъ. Днесь такожъ зъ тими методами руководиться наслѣдникъ Ленина Сталінъ. Большевики у ширеню своєї влады послужилися тымъ, що пустили пута найнызшимъ людськимъ пристрастямъ, якъ кождый може задоволяти безъ всякої законної заборони. Всѣ шлюбнї законы є мертвe слово. Такъ звана вольна любовъ, має право горожанства безъ огляду на вѣкъ, родину звязъ, на релігійнѣ и моральнѣ приписы або на людський осудъ. Женяться и розводяться

Въ „Червономъ Раю“ дiяволъ панує.

люди якъ хотять и коли хотять. А що ще дѣться по селахъ, по школахъ и інституціяхъ то не годень нѣхто перомъ списати.

А дальше большевики, якъ заклять ворогы вѣры и Бога, бачучи, що вѣра нищить їхъ намѣры и пляни, зачали єї зъ лиця землї коренити. Особливо допустилися великого дуже жахливого звѣрства на церковныхъ достойникахъ а то ось такъ: Київський митрополитъ бувъ нелюдськимъ способомъ заточений; митрополита Венямина привязали на вѣтракъ и такъ його замордували; за жива закопали архиєпископа Андроника; єпископа Платона при найбoльшомъ морозѣ обливали зимною водою, доки зъ нього не зробили ледяный стовпъ. А коли замерзнувъ, то вояки пробивали його байonetами; єпископа Амвонія привязали коневи до хвоста и доти його волокли, доки не выпустивъ духа. Ще много іншихъ монаховъ та священникôвъ замордували, за котрихъ лише одинъ Богъ знає.

Отъ бачите теперъ чортовське дѣло. Чи то рай тамъ чи не радше пекло?! Доки се подержить знає лише Богъ. Ми теперъ звертаймося до Бога та просимъ його, щобы освободивъ той великий народъ зо сатанскої влады.

ИЗЪ ЖИТИЯ СВЯТЫХ

Заступники на мѣсяць септембенъ.

Святый и праведный Йоакимъ и Анна.

Св. Йоакимъ и Анна, родителѣ Пресв. Дѣвы Маріи, люде дуже побожнѣ и праведнѣ, жили зъ собою въ примѣрной супружескѣй згодѣ въ мѣстечку Назаретѣ и живились зъ працѣ рукъ своихъ. Йоакимъ походивъ изъ рода царя Давида, а Анна изъ рода Аrona, который — якъ известно — бувъ израильскимъ первосвященникомъ.

Анна уродилась въ Вифлеемѣ на 70 лѣтъ передъ Рожд. Иисуса Христа. Отецъ єъ назывався Мамантъ и бувъ старозавѣтнымъ священникомъ, а мати була изъ рода Юды и называлась Марія Емеренціяна. Були то люде заможнѣ, вѣдзначеналися честнымъ и праведнымъ житѣмъ. Мали они три дочки. Найстарша изъ нихъ Марія вѣддалась за Клеофу и була матерію св. апостоловъ Якова, Симеона и Юды, который хотя були лишь теточными братями Пречистої Дѣви, называются братами Иисуса Христа. Друга замужна дочка называлась Софія (сабе), мала Елисавету, которая була матерію св. Йоана Крестителя. Третя дочка Анна, которую Господь призначивъ на матерь Пресвятої Богородицѣ.

Уже въ дитинячихъ лѣтахъ була св. Анна тиха, смиренна и побожна, видно було, що особливша благодать Божая спочиває на ней. Коли прийшла до своихъ лѣтъ, вѣддано єъ за мужъ за Йоакима, и тѣ честноты, якими вѣдзначеналась, будучи дѣвицею, перенесла вѣдтакъ въ супружеске жите. Не було — якъ говорить св. Йоанъ Дамаскинъ — бôльше добрannого супружества, якъ Йоакимъ и Анна. Не було межи ними николи сварнѣ, ани проклятіями не осквернили они усть своихъ. Значительный рôчный дохôдъ свой дѣлили они на три части: одну частину давали на Боже, другу раздѣляли на убогихъ, а третью лишали на свої потребы. До ихъ щастя недоставало имъ лишь одного, а то дѣтины, хотя минало уже сорокъ лѣтъ, якъ жили въ супужествѣ. А межи израильскимъ народомъ уважалась безплоднѣсть за нечесть и була ознакою кары Божої. Йоакимъ и Анна зносили тоє упокорене спокойно, пôddaючись воли Божої; вже стратили були совершенно надѣю, щобы Господь потѣшивъ ихъ дѣточками.

Одного разу Йоакимъ принѣсъ бувъ свою жертву въ храмъ Божий, котору однако священникъ не принялъ, и въ голосъ передъ всѣми людьми сказавъ до него: „Иди звѣдси старче, бо на твоемъ родиннѣмъ гнѣздѣ тяжить нечесть безплодности!“ Йоакимъ принялъ те съ покорою, а повернувши домовъ, розказавъ о случившомся своей женѣ, Аннѣ, съ которой вѣдтакъ попрощавшись пошовъ въ пустыню, где сорокъ дней молився и постивъ. Тутъ просивъ вѣнъ Господа Бога о потомство, о що просила также и Анна, молячись и постячи дома. Господь выслушавъ молитву вѣрныхъ своихъ слугъ и пославъ имъ ангела съ радостною вѣстю, що Анна породить дочку, которую мають назвати Марія. Коли Марії минувъ бувъ третій рокъ, повела Анна свою дочку до Єрусалимскаго храма и тутъ пожертвовала єй на службу Господу Богу. А жила она такъ свято и непорочно, що лишь она одна зѣсталася выбрана на матерь Сына божего. Св. Анна жила потомъ еще около 13 лѣтъ. По смерти своего мужа, Йоакима, перенеслась она изъ Назарета въ Єрусалимъ, щобы близше бути своеї дочери, и тутъ на єй рукахъ вѣдала Господу свою душу.

Чимъ є священникъ?

Священникъ, є истотою найпотребнѣйшою, найкрасшою, наймилѣйшою зъ всѣхъ.

Найпотребнѣйшою, бо предметомъ його працѣ є душа, найважнѣйша та найцѣннѣйша частина чоловѣка.

Що поможе чоловѣкови, хочъ бы цѣлый свѣтъ позыскавъ, але на души своїй шкоду понѣсъ?

Я бачивъ на властнѣ очи, якъ то низько може упасти парохія, если нема у нѣй священника!

Кожде сотворѣня єсть, пе, працює та спить.

А колиже чоловѣкъ не робить больше, стаєся въ скорбомъ часъ подобнымъ звѣряти.

А тутъ якразъ священникъ подносить ближньому голову, вказує на небо, пробуджує, удержанує и вивисчує Боже достоинство, що є въ насъ всѣхъ.

Священство є урядомъ найкрасшимъ.

Божъ священникъ живе для Бога, повзноситься надъ пристрасти людськѣ.

Е́чоловъкомъ для всѣхъ — для праведныхъ, а ще бôльше для грѣшныхъ..., приятелемъ для приятельвъ, а ще бôльше для вороговъ.

Свѧщенство є въ конци урядомъ наймилѣйшимъ. Свѧщенникъ въ парохіѣ то каганець свѣтла, то жаръ любови. Е́ служителемъ Господа Силь, Судiѣ живыхъ и мертвыхъ.

Свѧщенникъ є приятелемъ бѣдныхъ, покривденыхъ, такъ якъ його учитель Христосъ.

Свѧщенникъ приятелемъ для недужихъ, спѣшить имъ на помочь въ годинѣ смерти.

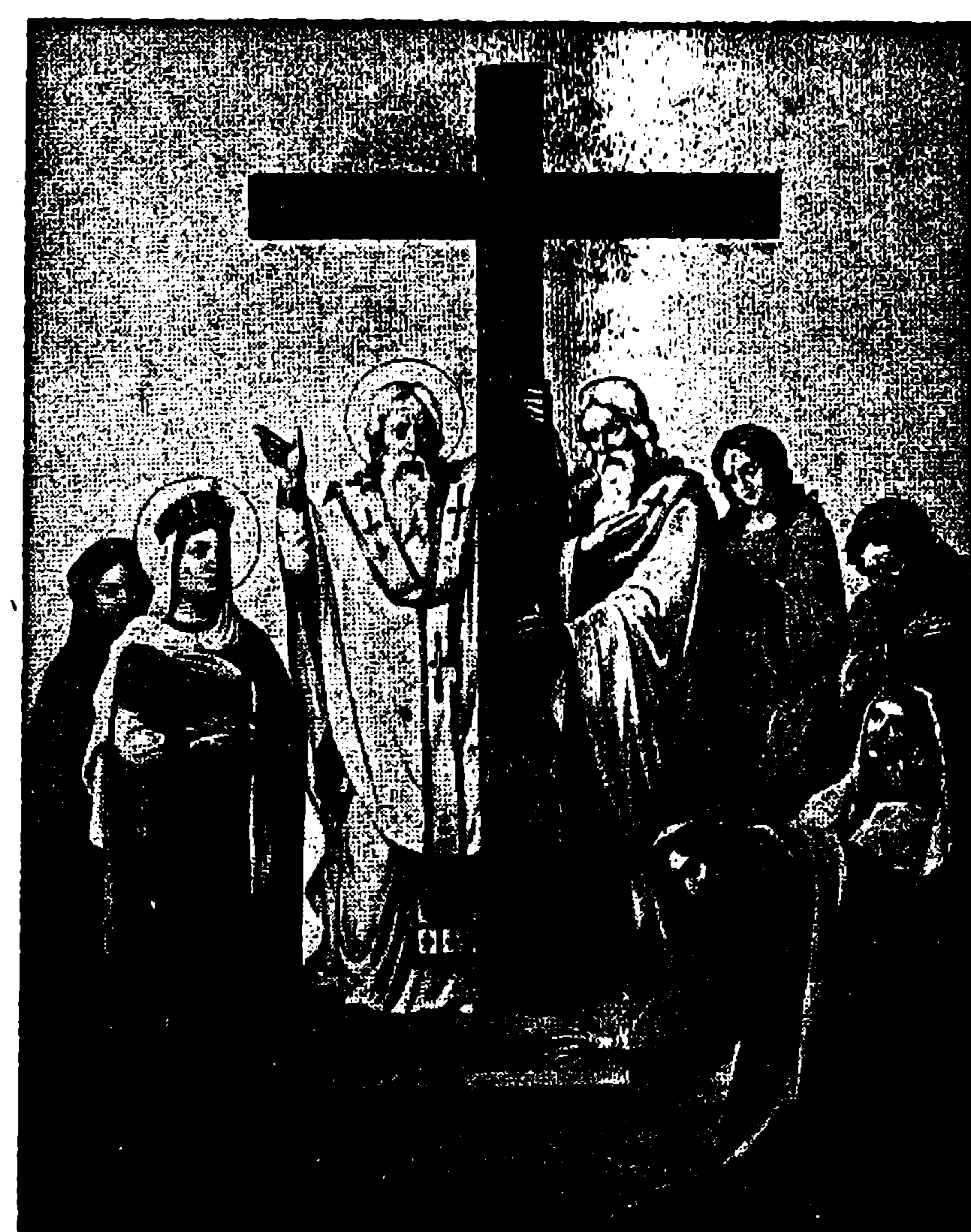
Свѧщенникъ приятелемъ для помершихъ. Вôдпроводжує ихъ на мѣсце спочинку, тамъ де нась всѣ приятелѣ опустять, молиться за нихъ по всѣ дни до своего житя.

Свѧщенникъ є приятелемъ до якого можемо звѣритися зъ всѣмъ..., який належить до кождого..., який посъщає мѣста розпуки, и приносить свѣтло надії та потѣхи.

Родичѣ, жертуйте своихъ сынôвъ на свѧщенниковъ !

*Серце Христове, моя любове,
Моя надiє Ты одна,
Безъ Тебе въ мене серце студене,
И не привѣтне якъ скала.*

Жалемъ гнетеный

Жалемъ гнетеный, болемъ журбою,
До Тебе, кресте святый, спъшу,
Ты однымъ щастемъ, щастемъ спокою.
Одну потъху въ Тобъ знайду.

Спъшу до Тебе вкрытый іръхами,
Прошения прошу и ласк Твоих:
Змий серце ласки Твоей струями,
Очисти зъ серця злобу и іръхъ.

Спъшу до Тебе, кресте Христовий,
У кожду хвилю, у кождый часъ,
Щиру молитву, просьбы любови
Несу як миро, цѣнный алмазъ.

Прийми молитву ту щиру, Христе,
Того бажає душа моя,
Дай заховати въ въкъ серце чисте
А душа моя стане твоя.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ СЕПТЕМБЕРЪ

Щобы процвѣтали церковнѣ (богословськѣ) науки.

Познати Г. Бога и його правдъ се рѣчъ найважнѣйша для кождого чоловѣка. Безъ правдивого познаня Г. Бога и Божихъ правдъ нѣхто не може бути нѣправдиво щасливымъ, анѣ не може провадити правдиво-христіянського житя. Познаня Бога и правдъ його се є ъда для нашоѣ душѣ. Якъ тѣло безъ ъди є несупокойне, такъ душа безъ корму є голодна и невдоволена. Чоловѣкъ, котрый не знає Г. Бога и правдъ його, є подобный до слѣпого, що ходить на помацки черезъ цѣле житя та за кождымъ крокомъ шпотається, бо дуже часто падає въ грѣхъ за грѣхомъ и не має супокою и щастя въ житю, анѣ солодкоѣ надії въ годинѣ смерти.

Щобы люде для свого щастя, лѣпше познали Бога и Його правды, самъ Богъ говоривъ до людей черезъ патріарховъ, пророковъ а вконци черезъ уста свого Єдинородного Сына, котрого для нашего спасеня пославъ на землю. Науку свою приказавъ И. Христосъ голосити апостоламъ и ихъ наслѣдникамъ и передавъ Церкви Святой, щобы она ту Його науку ненарушену сокотила и всѣмъ народамъ проповѣдуvalа.

Ся наука про Бога и Його правды є висока и тяжка. Однакъ кождый мусить єсть знати, тому св. Церковь старається, щобы були такъ люде, котрѣ бы обясняли сю науку народамъ. Такъ люде що обясняють єсть народови се священники.

Священики зъ своєї стороны мусить научитися єсть, щобы могли опѣся обяснити. Довгими роками вчаться они сеѧ науки про Бога и правды його, котра называється богословія.

Першѣ основателї сеѧ науки були св. Отцѣ. Межи Святыми Отцями, котрѣ найкрасше обробили сю науку бувъ св. Йоанъ Дамаскинъ. Посля святихъ Отцївъ тою наукою занималися середньовѣчнѣ богословы одъ XI-го до XV. столѣття по Христѣ и поднесли єсть до високої досконалости. Тогда то повстали високї школы або университеты, де богословію выкладали великї ученї богословы якъ св. Тома Аквінатькій и св. Бонавентура. Перша така висока школа або университетъ основано въ Парижу, а за починомъ Римськихъ Паповъ до року 1300 було вже 23 университетовъ, а до 1450 десь коло 40.

Въ шѣснадцятомъ столѣтю зачали епископы по своихъ дієцезіяхъ закладати семинаріѣ духовнѣ. Въ нихъ научали своихъ будучихъ клериковъ тыхъ богословськихъ наукъ, якихъ имъ треба було до навчаня народу.

Зъ року въ рокъ богословскѣ наукы процвѣтали що разъ бôльше. Кромѣ универзитетовъ Папы Римськѣ и епископы заоснували рѣжнѣ академіѣ та институты для выученя св. Письма, Церковної історії. Кромѣ сего Апостольська Столиця коло университетовъ побудовала рѣжнѣ колегії, щобы якъ найбóльше учениковъ могло черпати изъ скарбницѣ церковныхъ наукъ. 1930 року св. Отець побудувавъ для Русиновъ у Римѣ велику колегію и на єї будову давъ 17,000000 (сѣмн. миліоновъ кч.).

Вôдъ розквѣту тыхъ наукъ много залежить розквѣть самої Божої церкви и тымъ самимъ спасеня людскскихъ душъ.

Мамо, хлѣбця дайте!

Вечерѣло... Заходяче сонце кидало багрянѣ промѣня на верховя деревъ та нѣжно цѣлуvalo невеличкѣ горбки, неначе мати дѣтину, вкладаючи євъ на солодкий нôчный спочинокъ. На дворѣ гулявъ тихенько осੰнній, холоднявый вѣтеръ. Грався зъ пожовклымъ листемъ, мовби на смѣхаючись зъ його долѣ.

Вже смеркалось. Въ хатѣ робились якѣсь дивовижнѣ тѣнѣ наводячи на душу задумчивость та сумъ. На долѣвцѣ сидѣвъ чотирь ролѣтный хлопець. Лице въ нього заплакане, часъ до часу жалѣсно плакавъ. Бѣля нього лежавъ переверненый деревляній кônъ, мабуть не зважавъ на нього, щось инше нагадовавъ собѣ.

Занедовго ввѣйшла зъ подвбря до хаты мати. Въ невеличкому плетеному кошѣ несла накопанѣ крумплѣ та колька струковъ кукурудзы. На євъ чолѣ можна завважити якусь укриту журу. Побачивши заплаканого сынка на силу усъмѣхнулась и сказала трохи жаліснымъ голосомъ:

„А чого се ты Юрку заплакався?...“

Хлопець пôднявся на ноги прибѣгъ до матери, з ô слозами въ очахъ нѣжно попросивъ:

„Мамо, хлѣбця дайте!...“

Мати зворушена просьбою сынка споважнѣла. Приголубила сынка до себе, по євъ лицѣ ллялись теплѣ слозы, що спадали ажъ на кучеры дитини. Хлопець видячи що мати пляче, зачавъ голосно заводити.

Зъ нагоды Ювилейного святого року велике множество паломниковъ прибуває до Риму зъ цѣлого свѣта. Католицька тижнева газета въ Англіѣ „Те Юніверсъ“ организує теперь паломництво безроботныхъ. Грошъ на подорожъ сего паломництва жертвують англійськъ католики, котрѣ не можуть самъ ъхати до Риму. Такожъ одно воздухоплавне товариство въ Англіѣ организує паломництво до Риму на лѣтакахъ. Подорожъ буде тревати 2. днѣ до Риму, а 1. день изъ Риму.

Въ Англіѣ католики за останнѣ 10. роки выбудовали 341 церков и каплиць, отворили 135. новыхъ народныхъ школъ, а число священниківъ зросло о 619. бôльше якъ передъ 10. роками. А Англикане — еретики о шѣсть тисячъ священниківъ мають менше якъ передъ вoйною.

Безбожники соціалисты въ Испаніѣ выдали законъ, що лише той чоловѣкъ може мати церковный похоронъ, котрый передъ смертю заявивъ, що хоче щобы його по церковному прятали. Та сей ъхъ законъ до нѣчого не придається, а якъ показує статистичне обчисленя похороновъ вoдбутыхъ протягомъ лише одного мѣсяця десембра минувшого року, въ мѣстѣ Мандритвѣ. Въ тoмъ великому мѣ-

стѣ за одинъ мѣсяць було 1135 похороновъ, а зъ нихъ 1125. було церковныхъ отже лише 10 людей далося похоронити безъ священника. Подобно є и въ іншихъ мѣстахъ, бо вже и соціалисты и комунисты кажуть, що треба вмерати помирившися зъ церковю и Богомъ, и дати себе по церковному похоронити.

Въ Нѣмечинѣ ажъ недавно спoзнали яка страшна отруя зла народу крыєтся въ большевизмѣ и теперь тамъ сильно арештують усъхъ комунистичныхъ проводниківъ, якѣ суть переважно жиды. Большевицкѣ товариства мали велике майно божъ Москви щедро сыпала грошъ а теперь то все заберає держава.

Въ Африцѣ христіяне такѣ ревнѣ, що напр. въ мисійнїй стацїї Диала кождоѣ недѣлѣ 2-3 тисячъ людей приступає до св. причастя и такожъ кождоденно около 150 роботниківъ причащається на Сл. Божої.

Въ Росії теперь дуже много вызначныхъ комунистовъ одбирає собѣ житя, бо вже и имъ переївся ихъ большевицький рай. А Otto Шиллеръ, членъ нѣмецького посольства въ Москвѣ каже, що Совѣты теперь у такомъ страшномъ положенню, що якъ хтось заразъ ихъ не поратує, то они на слѣдуючий рокъ цѣлковито мусять упасти.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

„Молитвенник христіянскоѣ родини.“ Составивъ о. П. К. ЧСВВ. Форматъ 12×17, сторонъ 832, содергитъ:

Молитви повседневнѣ, утреннѣ, вечернѣ, въ часѣ Сл. Божоѣ, до Пр. Серця Іисусового, до Преч. Дѣви Марії, до Святыхъ; молитви супруговъ, на всякѣ потребы, передъ и по Сповѣди, передъ и по св. Причастію, однустовѣ, о щасливу смерть, при недужихъ, за душѣ въ чистилищи, (мытарствѣ); науки для супруговъ. Чинъ Вечерни, Утрени, Ирмосы воскреснѣ и праздничнѣ, Божественна Літургія, тропарѣ и кондаки, воскреснѣ, дневнѣ, на всякѣ потребы, апостолы о усопшихъ, паастасъ, тропарѣ и кондаки 4-десяtnицѣ, 5-десяtnицѣ и празниковъ цѣлого року. Акафистъ до Іис. Христа, Преч. Дѣвы, св. Николая, Параклісъ до Пресв. Богородицѣ, молебень до Найсв. Серця Іис. и Преч. Дѣви Марії, Пѣснѣ церковнѣ (всѣхъ 68), Супликація, пѣснь благодарственна, Пасхалія и календарь.

Цѣна оправленого примѣрника 20 Кч, зъ почтою 24 Кч.

Молитвенникъ для греко-каѳолицкого русскаго народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторонъ 507. Издание II.

Содержаніе сеѧ книжки: Короткій катехизмъ; Молитви повседневніи Молитви утренніи, Молитви вечерніи, Молитви подчасъ Службы Божоѣ, Приготовленіе до св. Сповѣди, Молитви предъ и по Сповѣди, Молитви предъ и по св. Причастію, Молитви до пресв. Сердца Іисусового, Молитви до Пречистої Дѣвы Марії, Молитви до святыхъ. Чинъ Утрени, Божественна Літургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Акафистъ до Преч. Дѣвы Марії, Тропари воскресни и повседневни, Служба на всякое прошеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четыредесяtnицы и всѣхъ празниковъ декретальныхъ. Кромѣ сего есть: Пѣснѣ на Рождество Христово, Пѣснѣ въ честь св. Тройцѣ, Пѣснѣ въ честь Преч. Дѣвы и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалія. Оправленный стоитъ 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

„Skarb duši“ molitvennik dla molodeži sostaviv o. P. K. ČSVV. format 7×11 storon 384:

Soderžanie: Korotký katechizm; molitvý; povsednevnyja, utrennyja, večernyja, v časi Služby Božoji, pered i po Spovidy, pered i po sv. Pričastiju do Najsv. Serdca Isusa i Pr. D. Mariji i do Svjatych; Čin Utreni, Večerni, Bož-Liturgija; Tropari i kondaki; voskresni, dnevni, različnych namirenij; tropari i apostoly o usopšich; tropari i kondaki četyredesjatnici i pjatdetjatnici; Tror. pari i kondaki prazdnikov cíloho roku: pisni, kalendar.

Оправленный стоитъ 6. Кч з почтою 7. Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремъшно русскими а окремъшно латин. буквами. Содержаніе: Короткій катехизмъ. Молитви повседневніи, утренніи, вечерніи, подчасъ Службы Божоѣ, передъ и по Сповѣди, предъ и по св. Причастію, до Пресв. Сердца Іисуса, до Преч. Дѣви Маріи и до св. Іосифа; Чинъ Вечерни, Утрени, Божественна Літургія, Тропари и Кондаки воскресни. на всякое прошеніе и о усопшихъ; Пѣснѣ на Рождество Христово въ честь Пресв. Тройцѣ, къ Пресв. Дѣви Марії и въ честь св. Отца Николая,

Оправленный стоитъ 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч.

Mennyei Harmat. Сторонъ 256. Змѣсть сего молитвенника есть слѣдующій: Mindennapi imádságok, katekizmusból, reggeli imádság, esti imádság, különféle imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák, nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentiszteletből, a szent Liturgiából, a délutáni Istentiszteletből. Kiedészítő részek a nyilvános Isteni szolgálatokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőjti időszakban, a husvét-pünkörsdi időszakban, az állandó ünnepekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segítségül hivására, minden jókérés szándékára, háalandás szándékára, a halottak lelki nyugalmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legmélítóságosabb Oltáriszentséghez.

— Молитвенникъ переплетеный въ повполотно стоитъ 5 Кч. зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Выдавництво Чина св. Василія Великого в Ужгородѣ

поручас слѣдующѣ книжки своєго изданя:

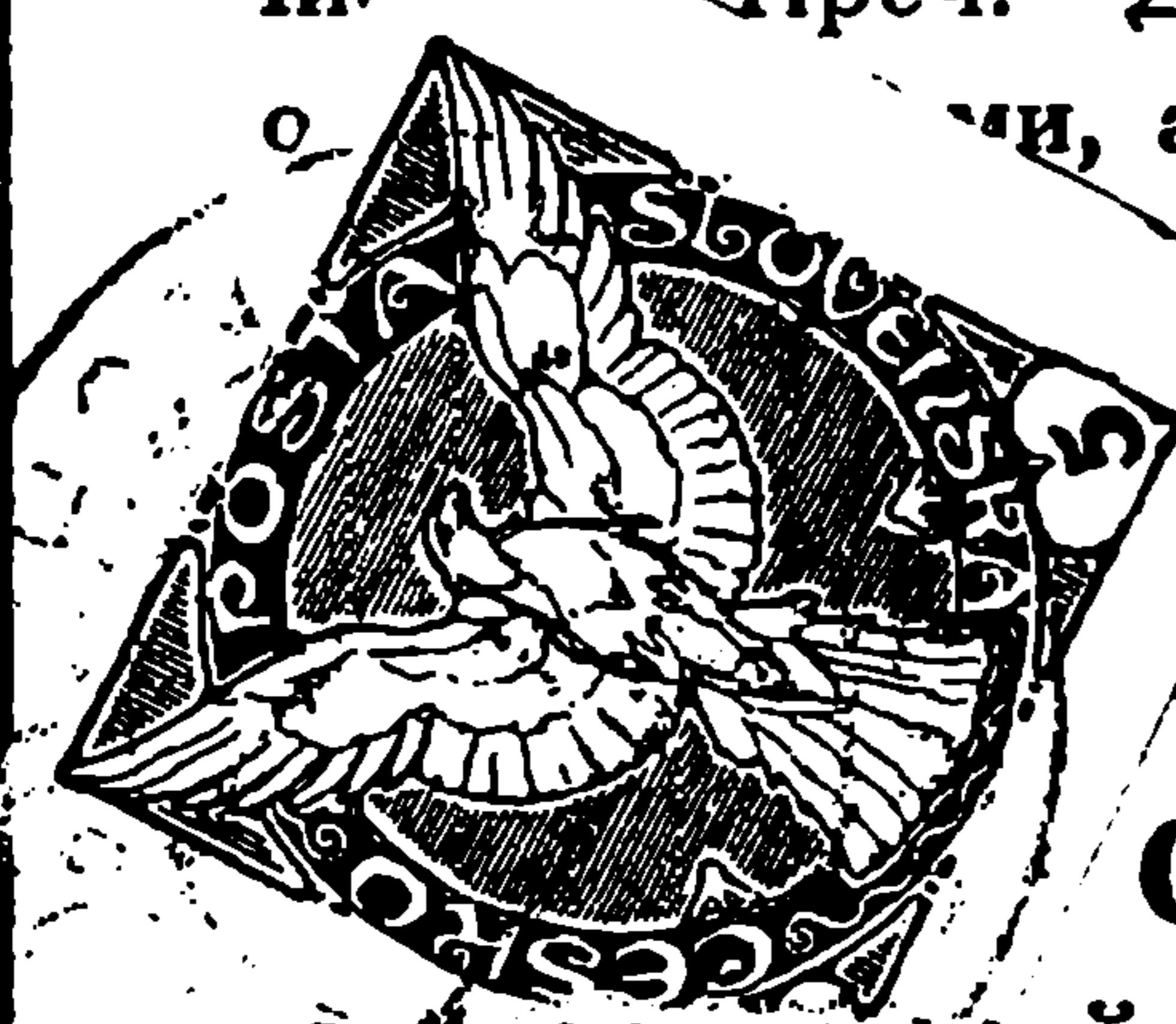
Мукачевский Паломник. Стор. 584.

Сей молитвенник содергить прекраснѣ молитвы и набоженства до Преч. Дѣви Марії до Пресв. Серця Ісусового и святых Угодников Божих. Есть там чин усѣх церковных Богослужень, Пѣсни и мѣсяцослов з Пасхалиєю.

Цѣна оправленого примѣрника 16 Кч. з почтовою засылкою 18. Кч.

Молебенъ къ Святѣйшому Сердцу Іисуса и къ Пр. Дѣвѣ Маріи.

Содергить кромѣ двохъ молебновъ, дасколько пѣсней къ Пресв. Сердцу Іисуса и Преч. Дѣвѣ Маріи и Пѣснь благальну (супликацію). Печатана оно въ латинскому языку, а окреме латинскими буквами. Сторонъ 44. зъ почтою 1 Кч.

Jézus szentséges Szívéhez és Szupplikáció
séghez. Цѣна 60 гел. зъ Почтою 1 Кч.

Сердце Спасителя. Коротка наука для членовъ общества Найсв. Сердца Г. Іисуса Христа. Сторонъ 64.

Содержаніе: Исторія набожности до Пресв. Сердца Іисуса и ласки, которая Іисусъ пріобѣдавъ почитателямъ Пресв. Сердца. Повинности для членовъ сего общества. Дасколько молитовъ къ Пресв. Сердцу Іисуса. Молебенъ къ Н. С. Іисуса. Дасколько пѣсней къ Н. С. Іисуса. Прочто почтаеме Н. Сердце Іисуса? Печатана окремо рус. а окремо лат. азбукою.

Оправл. З Кч., брошур. 1·50 Кч, почт. засыл. 60 гел.

Девять-дневне набоженство до Найсв. Сердя Іисуса Христа.

Цѣна 80 гел. зъ почтою 1 Кч.

Рожанецъ до св. Рань або до милосердія Іисуса Христа.

Цѣна 40 гел. зъ почтовою засылкою 60 гел.

Крестна дорога. Окреме печатана рус. азб. и окреме лат. 14 корот. розважань о страстяхъ Христовыхъ. Цѣна 1 Кч. зъ почтовою засылкою 1·40 Кч.

Отпустовѣ молитвы. Сея книжочка содергить: Короткое по- ученіе о отпустахъ и дасколько молитовъ надѣлен. отпустами. Сторонъ 16. Цѣна 50 гел., а зъ почтовою засылкою 70 гел.

Засылается лемъ за готовъ грошъ або за послѣплатою (d obirka

Листы и грошъ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ, Раковція улица число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовать такъ):

Vydavničtvо Čyna sv. Vasilija Velikoho, Užhorod.
Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Evropa.